

Možno sa niektorí z vás budú pýtať: „A prečo ste vybrali ako tému prvého seriálu katechéz práve sv. omšu a nie niečo iné, zaujímavejšie? Sv. omša je už tak zovšednelá...“ Nuž, preto svätá omša, pretože je to ten najväčší a najdokonalejší zázrak a zážitok, ktorý môžeme tu na zemi zažiť. Nič silnejšie a mocnejšie pod slnkom nebolo a ani nebude... Prečo?

Zoberme si napríklad také stretnutie dvoch milovaných osôb, ktoré milujú jeden druhého. Tá láska medzi nimi je tak silná, že sa počas takéhoto stretnutia navzájom sýtia svojou láskou, pokojom, odpustením, radosťou, záujmom a prijatím. Ak je ich láska obrovská, zapáli sa v nich v určitom čase aj túžba úplne sa darovať jeden druhému celým telom, celou dušou a srdcom. Takýto zamilovaný dokáže pre milovanú urobiť čokoľvek na svete, dokonca, ak by jej hrozila smrť, dokáže sa namiesto nej obetovať, len aby milovaná osoba žila.

A ak si zoberieme matku, ktorá miluje svoje deti – jej láska je tak veľká, že keby deťom hrozila smrť vyhladovaním, je schopná rozrezať svoje žily a dať im piť vlastnú krv, len aby ich zachránila od smrti.

A viete si predstaviť, ako by vás musela milovať osoba, ktorá vám po stroskotaní lietadla v nedoziernych Himalájach vo večnom ľade a snehu povie po niekoľkých dňoch bezcieľneho hľadania cesty späť: „Túžim, aby si žil. Nemáme už žiadne jedlo, žiadnu vodu... Ale ja ti ponúkam vlastné telo ako jedlo a vlastnú krv ako vodu pre teba, aby si žil ešte niekoľko dní, kým nepríde pomoc a nezachránia ťa...“ Veľmi málo ľudí by bolo schopných takejto obety, ak vôbec niekto... Také niečo je schopný len ten, kto šílene, obrovsky a nepredstaviteľne silno niekoho miluje...

Tou najsilnejšou, najmocnejšou a nepredstaviteľne milujúcou bytosťou v celom vesmíre je Boh. On totiž povedal človeku, ktorý sa dobrovoľne vrhol do nešťastia večnej smrti: „Túžim, aby si žil. Nemáš žiadne jedlo, ktoré by ťa udržalo pri živote, ani žiaden nápoj, aby si nezomrel od smädu. Ja ti ponúkam vlastné telo a vlastnú krv, aby si nezomrel, ale žil... a to večne...“ Práve pri sv. omši sám nekonečný a večný, mocný a nepremožiteľný Boh dáva tebe, mne, nám ako pokrm seba samého. Stvoril náš svet a obrovský vesmír, v ktorom sa strácame ako zrnko prachu, stvoril tisíce, miliardy iných duchovných bytostí, a vybral si práve teba, tak nepatrného a maličkého, aby si jedol a pil Jeho samého... Nepredstaviteľné, nie? Prečo si vybral práve nás ľudí, prečo práve nás tak miloval a stále tak miluje? Ťažká otázka, možno odpoveď na ňu raz dostaneme v nebi... Jedno však vieme. Boh – tá obrovská nepredstaviteľná nekonečná bytosť sa celý dáva práve tebe... osobne, z čisto osobnej neopakovateľnej lásky ku tebe... pretože ťa neprestaviteľne miluje... A neznesie vedomie, že zomrieš, že zomrieš práve ty... Je bláznivo, neodvolateľne do teba zaľúbený... Túži sa s tebou stretnúť v tom najhlbšom a najsilnejšom milovaní aké existuje pod slnkom a ktorého my ľudia nie sme schopní – v úplnom darovaní sa druhému ako pokrm... Chce a túži sa s tebou osobne stretnúť v tom najvrúcnejšom objatí lásky, aké je možné len Bohu samému, pretože jemu nič nie je nemožné... A vieš si predstaviť, čo pre nás pripravil v nebi, ak už toto je tak úžasné a silné? A toto všetko je sv. omša.

Príliš zľahčujeme pohľad na sv. omšu ako na niečo automatické, všedné a fádne, ako na niečo sa stále dookola opakujúce a nezaujímavé. Aj tá najvrúcnejšia láska niekoho je pre iného ničím, smiešnym a fádny, ak on sám do tejto lásky nie je vtiahnutý, ak stále z tohto náručia milujúceho uniká a nechce mu otvoriť svoje srdce... Podobne aj to najvrúcnejšie milovanie a objatie lásky, ktoré nás pri sv. omši čaká od dokonalej Lásky, sa pre mnohých stáva iba fádnu záležitosťou, ktorú treba pretrpieť, keďže mama, oco, manželka, manžel na tom tak nájstojí. Predstavte si, akú bolesť by ste cítili, keď by ste zistili, že osoba, ktorú tak silno milujete, berie stretnutia s vami iba ako nutnosť, ktorú treba pretrpieť – srdce by vám puklo od bolesti a žiaľu nad neopätovanosťou vašej lásky. Tak sa často musí cítiť Boh, keď ponúka zo šialenej lásky seba samého ako dar a zisťuje, že mnohí prichádzajú len aby si to tam odsedeli, len aby sa nepovedalo, len aby to už všetko skončilo a mohli sa venovať svojim zaujímavejším záležitosťiam... Koľko krát tak sedím na sv. omši ja? Koľko krát prichádzam so znechutením bez záujmu o Toho, kto tam čaká ako živá vrúcno milujúca osoba?

Aké sú moje stretnutia s Bohom pri sv. omši – osobné, plné bláznivej náruživej lásky alebo chladné, nevšímavé, zahľadené do seba a nie do Neho? Skús dnes prísť na sv. omšu ako na stretnutie s Ním. Vzbud' vo svojej duši lásku k Tomu, ktorý ti prišiel na stretnutie ponúknuť svoje telo a krv ako pokrm a nápoj pre tvoju dušu, aby žila, aby prekypovala radosťou, pokojom a láskou, aby už neživorila, aby bola chránená od zla, aby ju už nič nezlomilo, aby bola v Ňom silná a uzdravená... Ak takú lásku v srdci nedokážeš vzbudiť, pros Ducha Svätého, oheň Božej lásky, aby ti touto svojou láskou rozpálil srdce, aby ťa naplnil túžbou po Milujúcom, ktorý na teba s túžbou a nedočkavo čaká ukrytý v bohostánku...

Sv. omša - 1 - Čo je to sv. omša?

Napísal Balek Robert

Streda, 10 Február 2010 12:49
